

ПРЕДГОВОРЪ

Двадесетъ години се изминаха отъ гибелния край на втората Освободителна война, а сж двадесетъ и шестъ отъ Балканската война — началото на причинитъ за Общоевропейската война. Въ тия две освободителни войни, както и презъ сръбско-българската война отъ 1885 год. заедно съ непобедимитъ български витези вземаха живо участие и тия отъ еврейски произходъ. Тъ наравно съ своитъ съотечественици, българитъ, изпълниха достойно дълга си предъ Царя и Родината и доказаха, че сжщо така съ пълно съзнание се пренасятъ въ саможертва предъ олтаря на Отецеството.

Въ цяла България се основаха комитети за увѣковѣчаване паметъта на падналитъ по браннитъ юля. Върху издигнатитъ паметници въ градове и села, наредъ съ имената на българитъ офицери и войници се четатъ и тия на тѣхнитъ бойни другари евреи.

Едва напоследъкъ еврейството, невямъ подтикнато отъ явното зачитане паметъта на тия герои отъ тѣхнитъ бойни другари българи, предприе нѣкои усилия да бждатъ отбелязани имената на самоотверженитъ герои евреи. Въ София то създаде Паметникъ — болница съ написани върху мраморни плочи имената на 952 души загинали по браннитъ юля. Но все пакъ малко се знае за подвизитъ извършени отъ героитъ евреи. Тѣхнитъ подвизи напълно с сливатъ съ тия на българскитъ войници отъ разнитъ полкове.

Нека не се забравя, че евреитъ родени въ България, поради прекараното въ общо съжителство на въкове, свидетели на нейното величие и страдания, робство и възходъ, не можеха да стоятъ на страна, югато се искаше и тѣхната помощъ, за да бждатъ